

Chúa Nhật Tuần XIX - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1

Kn 18,6-9

Bài trích sách Khôn ngoan.

⁶Lạy Chúa,
đêm vượt qua đã được báo trước cho cha ông chúng con,
để khi biết chắc lời hứa mình tin là lời hứa nào,
các ngài thêm can đảm.

⁷Dân Chúa đã trông đợi đêm ấy
như đêm cứu thoát người chính trực và tiêu diệt kẻ địch thù.

⁸Quả vậy, Chúa dùng hình phạt giáng xuống đối phương
để làm cho chúng con được rạng rỡ
và kêu gọi chúng con đến với Ngài.

⁹Con lành cháu thánh của những người lương thiện
âm thầm dâng lễ tế trong nhà.

Họ đồng tâm nhất trí về luật sau đây của Thiên Chúa
là trong dân thánh, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia.

Và ngay từ bây giờ,
họ đã xướng lên những bài ca do cha ông truyền lại.

Đó là lời Chúa

Đáp ca

Tv 32,1 và 12.18-19.20 và 22 (Đ. c.12b)

Đ. Hạnh phúc thay dân nào Chúa chọn làm gia nghiệp.

¹Người công chính, hãy reo hò mừng Chúa,
kẻ ngay lành, nào cất tiếng ngợi khen. ¹²Hạnh phúc thay quốc gia
được Chúa làm Chúa Tể,
hạnh phúc thay dân nào
Người chọn làm gia nghiệp.

Đ. Hạnh phúc thay dân nào Chúa chọn làm gia nghiệp.

¹⁸Chúa để mắt trông nom người kính sợ Chúa,
kẻ trông cậy vào lòng Chúa yêu thương, ¹⁹hầu cứu họ khỏi tay thần chết
và nuôi sống trong buổi cơ hàn.

**Đ. Hạnh phúc thay dân nào
Chúa chọn làm gia nghiệp.**

²⁰Tâm hồn chúng tôi đợi trông Chúa,
bởi Người luôn che chở phù trì.²²Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa,
như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.

**Đ. Hạnh phúc thay dân nào
Chúa chọn làm gia nghiệp.**

Bài đọc 2   Hr 11,1-2.8-19

Bài trích thư gửi tín hữu Híp-ri.

¹ Thưa anh em, đức tin là bảo đảm cho những điều ta hy vọng, là bằng chứng cho những điều ta không thấy. ² Nhờ đức tin ấy, các tiên nhân đã được Thiên Chúa chứng giám.

⁸ Nhờ đức tin, ông Áp-ra-ham đã vâng nghe tiếng Chúa gọi mà ra đi đến một nơi ông sẽ được lãnh nhận làm gia nghiệp. Ông đã ra đi mà không biết mình đi đâu. ⁹ Nhờ đức tin, ông đã tới cư ngụ tại Đất Hứa như tại một nơi đất khách, ông sống trong lều cũng như ông I-xa-ác và ông Gia-cóp là những người đồng thừa kế cùng một lời hứa, ¹⁰ vì ông trông đợi một thành có nền móng do chính Thiên Chúa vẽ mẫu và xây dựng. ¹¹ Nhờ đức tin, cả bà Xa-ra vốn hiếm muộn, cũng đã có thể thụ thai và sinh con nối dòng vào lúc tuổi đã cao, vì bà tin rằng Đấng đã hứa là Đấng trung tín. ¹² Bởi vậy, do một người duy nhất, một người kể như chết rồi mà đã sinh ra một dòng dõi nhiều như sao trời cát biển, không tài nào đếm được. ¹³ Tất cả các ngài đã chết, lúc vẫn còn tin như vậy, mặc dù chưa được hưởng các điều Thiên Chúa hứa; nhưng từ xa các ngài đã thấy và đón chào các điều ấy, cùng xưng mình là ngoại kiều, là lữ khách trên mặt đất. ¹⁴ Những người nói như vậy cho thấy là họ đang đi tìm một quê hương. ¹⁵ Và nếu quả thật họ còn nhớ tới quê hương mình đã bỏ ra đi, thì họ vẫn có cơ hội trở về. ¹⁶ Nhưng thực ra các ngài mong ước một quê hương tốt đẹp hơn, đó là quê hương trên trời. Bởi vậy, Thiên Chúa đã không hổ thẹn để cho các ngài gọi mình là Thiên Chúa của các ngài, vì Người đã chuẩn bị một thành cho các ngài.

¹⁷ Nhờ đức tin, khi bị thử thách, ông Áp-ra-ham đã hiến tế I-xa-ác; dù đã nhận được lời hứa, ông vẫn hiến tế người con một. ¹⁸ Về người con này, Thiên Chúa đã phán bảo: Chính do I-xa-ác mà sẽ có một dòng dõi mang tên người. ¹⁹ Quả thật, ông Áp-ra-ham nghĩ rằng Thiên Chúa có quyền năng cho người chết trỗi dậy. Rốt cuộc, ông đã nhận lại người con ấy như là một biểu tượng.

Đó là lời Chúa

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

³² Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, đừng sợ, vì Cha anh em đã vui lòng ban Nước của Người cho anh em.

³³ “Hãy bán tài sản của mình đi mà bố thí. Hãy sắm lấy những túi tiền không hề cũ rách, một kho tàng không thể hao hụt ở trên trời, nơi kẻ trộm không bén mảng, mối mọt không đục phá. ³⁴ Vì kho tàng của anh em ở đâu, thì lòng anh em ở đó.

³⁵ “Anh em hãy thắt lưng cho gọn, thấp đèn cho sẵn. ³⁶ Hãy làm như những người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ vừa về tới và gõ cửa, là mở ngay. ³⁷ Khi chủ về mà thấy những đầy tớ ấy đang tỉnh thức, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em: chủ sẽ thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ. ³⁸ Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tỉnh thức như vậy, thì thật là phúc cho họ. ³⁹ Anh em hãy biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông đã không để nó khoét vách nhà mình đâu. ⁴⁰ Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến.”

⁴¹ Bấy giờ ông Phê-rô hỏi: “Lạy Chúa, Chúa nói dụ ngôn này cho chúng con hay cho tất cả mọi người?” ⁴² Chúa đáp: “Vậy thì ai là người quản gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc? ⁴³ Khi chủ về mà thấy đầy tớ ấy đang làm như vậy, thì thật là phúc cho anh ta. ⁴⁴ Thầy bảo thật anh em, ông sẽ đặt anh ta lên coi sóc tất cả tài sản của mình. ⁴⁵ Nhưng nếu người đầy tớ ấy nghĩ bụng: ‘Còn lâu chủ ta mới về’, và bắt đầu đánh đập tôi trai tớ gái và chè chén say sưa, ⁴⁶ chủ của tên đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày hẳn không ngờ, vào giờ hẳn không biết, và ông sẽ loại hẳn ra, bắt phải chung số phận với những tên thất tín.

⁴⁷ “Đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị sẵn sàng, hoặc không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đòn nhiều. ⁴⁸ Còn kẻ không biết ý chủ mà làm những chuyện đáng phạt, thì sẽ bị đòn ít. Hễ ai đã được cho nhiều thì sẽ bị đòi nhiều, và ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Reading 1 [WIS 18:6-9](#)

The night of the passover was known beforehand to our fathers,
that, with sure knowledge of the oaths in which they put their faith,
they might have courage.

Your people awaited the salvation of the just
and the destruction of their foes.

For when you punished our adversaries,

in this you glorified us whom you had summoned.
For in secret the holy children of the good were offering sacrifice
and putting into effect with one accord the divine institution.

The Word of The Lord

Reading 2   **HEB 11:1-2, 8-19**

Brothers and sisters:

Faith is the realization of what is hoped for
and evidence of things not seen.
Because of it the ancients were well attested.

By faith Abraham obeyed when he was called to go out to a place
that he was to receive as an inheritance;
he went out, not knowing where he was to go.
By faith he sojourned in the promised land as in a foreign country,
dwelling in tents with Isaac and Jacob, heirs of the same promise;
for he was looking forward to the city with foundations,
whose architect and maker is God.
By faith he received power to generate,
even though he was past the normal age
—and Sarah herself was sterile—
for he thought that the one who had made the promise was
trustworthy.
So it was that there came forth from one man,
himself as good as dead,
descendants as numerous as the stars in the sky
and as countless as the sands on the seashore.

All these died in faith.
They did not receive what had been promised
but saw it and greeted it from afar
and acknowledged themselves to be strangers and aliens on earth,
for those who speak thus show that they are seeking a homeland.
If they had been thinking of the land from which they had come,
they would have had opportunity to return.
But now they desire a better homeland, a heavenly one.
Therefore, God is not ashamed to be called their God,

for he has prepared a city for them.

By faith Abraham, when put to the test, offered up Isaac, and he who had received the promises was ready to offer his only son, of whom it was said,

“Through Isaac descendants shall bear your name.”

He reasoned that God was able to raise even from the dead, and he received Isaac back as a symbol.

The Word of The Lord

Gospel

LK 12:32-48

Jesus said to his disciples:

“Do not be afraid any longer, little flock, for your Father is pleased to give you the kingdom.

Sell your belongings and give alms.

Provide money bags for yourselves that do not wear out, an inexhaustible treasure in heaven that no thief can reach nor moth destroy.

For where your treasure is, there also will your heart be.

“Gird your loins and light your lamps and be like servants who await their master’s return from a wedding, ready to open immediately when he comes and knocks.

Blessed are those servants whom the master finds vigilant on his arrival.

Amen, I say to you, he will gird himself, have them recline at table, and proceed to wait on them.

And should he come in the second or third watch and find them prepared in this way, blessed are those servants.

Be sure of this:

if the master of the house had known the hour when the thief was coming, he would not have let his house be broken into.

You also must be prepared, for at an hour you do not expect, the Son of Man will come.”

Then Peter said,

“Lord, is this parable meant for us or for everyone?”
And the Lord replied,
“Who, then, is the faithful and prudent steward
whom the master will put in charge of his servants
to distribute the food allowance at the proper time?
Blessed is that servant whom his master on arrival finds doing so.
Truly, I say to you, the master will put the servant
in charge of all his property.
But if that servant says to himself,
‘My master is delayed in coming,’
and begins to beat the menservants and the maidservants,
to eat and drink and get drunk,
then that servant’s master will come
on an unexpected day and at an unknown hour
and will punish the servant severely
and assign him a place with the unfaithful.
That servant who knew his master’s will
but did not make preparations nor act in accord with his will
shall be beaten severely;
and the servant who was ignorant of his master’s will
but acted in a way deserving of a severe beating
shall be beaten only lightly.
Much will be required of the person entrusted with much,
and still more will be demanded of the person entrusted with more.”